

O tara trista, dar cu un umor teribil!

Scris de Eduard Filip PALAGHIA, notar | Data: 29.04.2022 14:03

Pentru orice om care si-a insusit, fie si partial, tainele unei profesii, defilarea caragialesca a unor personaje care nu au nici macar sare si piper, spre sinecurile gras platite din bani publici, e nu o anomalie, ci un atentat la minima moralitate si normalitate.

Nenorocirea pe care o traim este aceea a obisnuitei – ne-am obisnuit ca in functii cheie ale Statului sa fie promovati indivizi fara nici o valoare intrinseca, oameni care au fost de-a lungul existentei lor caratori de valize ale unor potentati sau dame (mai nou sunt admisi si valeti) de companie. O “companie” in virtutea careia isi imagineaza ca li se cuvin functii care ar trebui sa inspire prin simpla lor rostire respect si onorabilitate.

Defilarea candidatilor la functiile CCR e o parte a acestui spectacol cinic, in care ni se servesc pe post de “mantuitori ai justitiei” ipochimeni care au excelat doar prin servilism si obedienta fata de niste stapani, care au stapani, care au stapani... in final - un neant care aneantizeaza fiinta nationala a acestui neam rabdator si cu simtul umorului.

Ca absolvent de drept mi-am pus intrebarea : spre ce cariera sa ma indrept?! Cel care isi face o filosofie de viata din ideea de dreptate va fi speriat, atunci cand citeste notele de subsol ale manualelor, de a nu vatama prin propria incapacitate pe cineva ... chiar si asa, cu facultatea facuta la ff in anii 90 aveam dileme existentiale, cand balzaciene, cand dostoevskiene, despre aplicarea legii, despre aplecarea asupra actului de dreptate, pe care il vedeam ca pe un fel de mantie a Divinitatii pusa pe umerii slabi ai unei fiinte trecatoare – un caz ipotetic imi crea dileme de constiinta, poate si sub influenta romantica a filmului “12 oameni furiosi”, pe care l-as inscrie obligatoriu in programa tuturor facultatilor de drept din Romania. **Mi-am imaginat actul de justitie ca pe un act sacrosant, imprejurare care ma face ca si acum, in fata unei instante de judecata sa am dureri de stomac...** Ce folos - m-a desumflat candva un amic spunandu-mi ca *“romantismul nu are a face cu lumea in care traim, in care justitia se implineste pe baza unei agende ideologice.”* l-am opus, naiv un citat din Honore de Balzac - *“Daca justitia ar sti sa cantareasca anumite cazuri ca si Dumnezeu, daca s-ar osteni sa vada ca si in asasin si in victima exista un monstru, as ramane fara ezitare printre oameni”*. Azi, dupa multi ani, am inteles ca naivul sunt eu !

Daca as schimba aceasta “naivitate-trezvie” cu realitatea imunda... e doar un joc al constiintei mele pe care il fac adesea – intotdeauna iese invingatoare educatia, aia pe care am primit-o si pentru care le multumesc parintilor mei!

Dar ce asalt asupra firescului! Ma declar invins, pe moment, de invazia mediocritatii in spatiul constitutional ...

Suntem invinsi de ani de zile de o pletera de ipochimeni cocotati in functii onorabile, pe care le desacralizeaza prin insusi parcursul lor de viata.

Am trei "catindati" pentru posturile vacante de judecatori CCR – Pe Iie Moromete – care sa ii dea in Pasti pe ma'sa pe toti ; pe Mitica, care sa trimita pe multi in Cismigiu la cules de muste, ca niste rahati ce se afla si pe Calin File de Poveste, care sa imparta dreptatea cu dragoste de neamul lui !

Fiti destepti !